

„Přesně to si myslím.“

Ztichli a vstoupili do proudu lidí kráčeících po ústřední chodbě. V síci Tabr bylo chladno, ale filtršaty byly teplé a děti si nechaly kondenzační kápě na zádech a rudé vlasy měly nepokryté. Jejich tváře prozrazovaly společné geny: měkká ústa, široko od sebe posazené modromodré oči signalizující závislost na koření.

Leto byl první, kdo si povšiml, že se blíží jejich teta Alia.

„Támhle jde,“ řekl a jako varování přešel do bitevní řeči Atreidů.

Ghanima kývla na svou tetu, když se u nich Alia zastavila, a řekla: „*Válečná trofej* zdraví svou slavnou příbuznou.“ Tím, že rovněž použila jazyka šakobsy, zdůraznila význam svého jména – *Válečná trofej*.

„Vidíš, milovaná teto,“ řekl Leto, „připravujeme se na dnešní setkání s tvou matkou.“

Alia, jediný člověk v kypící královské domácnosti, kterého ani v nejmenším nepřekvapovalo dospělé chování těchto dětí, se zamračila nejdřív na jednoho a pak na druhého. A pak řekla: „Držte jazyk za zuby, oba!“

Bronzové vlasy měla Alia stažené dozadu dvěma zlatými vodomírkami. Oválná tvář se mračila, široká ústa, zlehka prohnutá dolů náznakem nestřídmosti, byla pevně stisknutá. V koutcích modromodrých očí měla vějířky ustaraných vrásek.

„Oběma jsem vám vysvětlila, jak se dnes máte chovat,“ připomněla Alia. „Důvody znáte stejně dobře jako já.“

„Známe tvoje důvody, ale ty možná neznáš naše,“ odpověděla Ghanima.

„Ghani!“ zavrčela Alia.

Leto se zamračil na svou tetu a řekl: „Zrovna dneska rozhodně nebudeme předstírat, že jsme culící se batolata!“

„Nikdo po vás nechce, abyste se culili,“ odsekla Alia. „Ale myslíme si, že by nebylo rozumné vyvolat v mé matce nebezpečné myšlenky. Irulán se mnou souhlasí. Kdo ví, jakou roli si lady Jessica vybere? Koneckonců je benegesserit'anka.“

Leto zavrtěl hlavou a uvažoval: *Proč Alia nevidí to, co vidíme my? Zašla už příliš daleko?* A povšiml si jemných genických náznaků, které prozrazovaly přítomnost jejího dědečka

z matčiny strany. Baron Vladimír Harkonnen nebyl příjemný člověk. Při tom pozorování Leto pocítil, jak se v něm samém rodí neklid, protože si pomyslel: *Je to i můj předek.*

Podotkl: „Lady Jessica byla vychována k vládě.“

Ghanima kývla: „Proč se vrací zrovna teď?“

Alia se zamračila. Pak řekla: „Co když třeba chce jen vidět svá vnoučata?“

Ghanimu napadlo: „*Ty v to doufáš, drahá tetinko. Ale je to moc nepravděpodobné.*“

„Tady vládnout nemůže,“ řekla Alia. „Má Caladan. To by jí mělo stačit.“

Ghanima promluvila chlácholivě: „Když náš otec odešel do pouště zemřít, zanechal ti regentství. On...“

„Stěžuješ si na něco?“ chtěla vědět Alia.

„Byla to rozumná volba,“ řekl Leto po vzoru své sestry. „Byla jsi jediný člověk, který věděl, jaké to je narodit se jako my.“

„Říká se, že se má matka vrátila k Sesterstvu,“ řekla Alia, „a vy oba víte, co si Bene Gesserit myslí o...“

„Zvrácenosti,“ řekl Leto.

„Ano!“ Alia to slovo přímo vyplivla.

„Jednou čarodějnice, vždycky čarodějnice, říká se,“ podotkla Ghanima.

Sestřičko, hraješ nebezpečnou hru, myslel si Leto, ale způsobil se a dodal: „Naše babička byla mnohem jednodušší než mnohé jí podobné. Ty přece sdílíš její vzpomínky, Alie, musíš přece vědět, co můžeš čekat.“

„Jednodušší!“ opakovala Alia a zavrtěla hlavou. Rozhlédla se po okolním davu a pak se znovu podívala na dvojčata. „Kdyby byla moje matka méně složitá, ani jeden byste tu nebyli – ani já ne. Byla bych její prvorozená a ne...“ Pokrčila rameny, ale spíš to vypadalo, jako by se otřásla. „Já vás dva varuju, dejte si velký pozor na to, co dnes uděláte.“ Alia vzhlédla. „Jde sem moje stráž.“

„A ještě pořád si myslíš, že není bezpečné, abychom tě doprovázeli na přistávací plochu?“ zeptal se Leto.

„Počkejte tady,“ odpověděla Alia. „Já ji přivezu.“

Leto si vyměnil pohled se sestrou a pokračoval: „Mockrát jsi nám říkala, že vzpomínky, které jsme dostali od těch, kdo